Anul al 57-lea
12 Pagini
EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939
Nr. 350 Vineri 20 Decembrie 1940
12 Pagini
P IIII

ASOCIAŢIA PRESEI SIBIIU

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

DIRECTOR ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

UNIVERSITATEA LIBERĂ DE ZIARISTICĂ

S'au inaugurat Luni cursurile Universităţii libere de ziaristică şi, cu acest prilej, s'au rostit cuvinte pline de înţelegere pentru ingrata profesie a slujitorilor scrisului cotidian.

D. Al. Constant, subsecretar de stat al Presei şi Propagandei, a spus între altele: „Pe această poartă deschisă a Universităţii libere de ziaristică pot intra mulţi curioşi, dar nu pot rămâne decât puţini viitori ziarişti".

Pregătirea temeinică a celor ce vor să se dedice profesiunii gazetăreşti este o necesitate absolută, dar ea constitue un adaos la calităţile individuale: talent, temperament, dragoste pentru meseria pe care ţi-ai ales. Pentru toate profesiunile intelectuale „pregătire" nu înseamnă numai bagajul de cunoştinţe pe cari le-ai căpătat în şcoală. Nicăeri însă mai mult ca în gazetărie nu se cere să înveţi mereu, în fiecare zi, până la adânci bătrâneţe, ca să fii mereu în actualitate, în curent cu tot ce se gândeşte, cu tot ce se descoperă pretutindeni. Dacă nu ţii seama de acest imperativ rămâi — cum spunea d. ministru Constant — sau un „funcţionar la un ziar" sau un copist intelectual.

Pregătirea aceasta permanentă, fără întrerupere, din izvoarele vaste ale culturii în toate domeniile, este deseori superficială tocmai pentrucă este aşa de vast câmpul luminei. Un profesor la Politechnică, un om de sănătoasă cultură în specialitatea sa, ministru pe acea vreme la un departament ce n'avea nicio legătură cu profesiunea sa, spunea la o reuniune de ziarişti:

— Drept este că ziariştii scriu de toate, fără să fi adâncit problemele speciale ce se desbat în public. Li s'ar cere prea mult să fie desăvârşiţi în toate materiile pentru articole cu subiecte tehnice şi cari n'au urmări, când nu se cere aceiaş desăvârşire conducătorilor cari iau hotăriri ce angajează statul, patrimoniul colectivităţii ori buna stare şi propăşirea cetăţenilor!

Petre Carp, de mult, la o consfătuire unde erau prezenţi Filipescu, Marghiloman, Gane, Miclescu etc. spunea unui tânăr care făcea reflecţii ironice la adresa ziariştilor:

— „Ce nu-ţi plac ziariştii? Află că unui ziarist i se cere minte, inimă, talent şi cultură... Vezi dar ce greu ţi-ar veni să fii gazetar".

La calităţile enumerate de marele om de stat, experienţa a mai adăogat: convingerea şi buna-credinţă.

Dar abuzul? se întreba Paul Louis. — Courrier: „Ce prostie conţine acest cuvânt. Cei cari l-au inventat sunt tocmai cei cari abuzează de presă, imprimând ce vor, înşelând, calomniind şi împiedecând să se răspundă".

La inaugurarea Universităţii libere de ziaristică, după d. ministru Al. Constant, a vorbit d. rector Panaitescu, care a spus că „schimbarea în presă nu se poate face prin legi sau hotăriri de guvern, ci numai în cazul când găsim oameni pregătiţi să ia locul celor vechi".

In evoluţia firească a vieţii unui neam, înlocuirea elementelor de luptă vine normal şi toate generaţiile au avut exponenţii lor în acţiunea pentru cauza naţională, sfântă în toate epocile.

Au fost, sunt şi vor fi, în această profesiune, slujitori, români adevăraţi, cari şi cheltuesc avântul în lupta spre mai bine, mai multă omenie şi mai multă dreptate pentru semenii lor; paznici ai tradiţiei, ai religiei, ai avutului colectivităţii; apărători ai drepturilor neamului lor, cari pun tot sufletul, tot temperamentul şi toată dragostea lor, identificându-se în mod desăvârşit cu lupta pe care o duc.

Existenţa abuzivilor, mai puţini în presă decât în orice altă categorie, n'a îndreptăţit măsurile aspre luate împotriva ei, tocmai de cei cari ar fi putut evita multe nenorociri, dacă ar fi lăsat clarvăzătorilor putinţa de a da la iveală ecourile venite din rândurile mulţimei.

Presa conştientă, naţionalistă, obiectivă, nu se teme de răspunderea reală, efectivă, dar cere posibilitatea să-şi spună cuvântul şi în acest sens directorul nostru, d. Stelian Popescu, solicitat de d. ministru Al. Constant să răspundă unui chestionar referitor la eventuala reglementare a presei, a întocmit un memoriu pe care l-a înaintat subsecretariatului Presei şi Propagandei.

„CIVILIZAŢIA ŞI CULTURA" MAGHIARĂ

De acum 1000 de ani şi de astăzi

de R. SEIŞANU

De câtva timp publiciştii din Budapesta au început să exploateze iarăş legenda „milenarei culturi şi civilizaţii ungare" în contrast cu... „barbaria Românilor". Unul din apologiştii acelei „milenare culturi şi civilizaţii ungare" afirmă, cu modestia ce caracterizează pe urmaşii lui Arpad, că nu se ştie ce s'ar fi ales de rămăşiţele vechei civilizaţii occidentale şi mediteranee dacă providenţa n'ar fi adus pe strămoşii săi acum peste 1000 de ani din fundul Asiei, în centrul Europei.

Cum nu ne-am ocupat până azi de această parte „culturală" a propagandei maghiare, căci ne-am ocupat mai mult de partea ei politică, am vroit să ne documentăm. In acest scop am făcut apel la una dintre cele mai însemnate lucrări ce s'a publicat, acum câţiva ani, la Paris, în care se tratează subiectul ce ne interesează. Lucrarea aceasta cuprinde mai multe volume şi are titlul: „La Hongrie et la civilisation", întocmită cu colaborarea mai multor autori unguri şi francezi de G. Lucács, fost ministru maghiar al instrucţiei publice şi membru al Academiei diplomatice internaţionale.

Mai întâi, am căutat să aflu cum oare au contribuit maghiarii acum 1000 de ani, abia stabiliţi în pusta dunăreană, să salveze „rămăşiţele vechei civilizaţii occidentale şi mediteranee" de barbaria ce le ameninţa în acea epocă turbure.

Răspunsul l-am găsit în studiul istoricului maghiar d. F. Eckhart, publicat în „La Hongrie et la civilisation" privitor la istoria Ungariei. Citez:

„Vreme de 50 ani, după stabilirea lor în noua lor patrie, Ungurii n'au întâlnit în incursiunile lor nicio rezistenţă serioasă, aşa că de fiecare dată bogăţiile ţărilor occidentale atâtfară setea lor de pradă. Popoarele din occident, moştenitoare ale imperiului roman, care atinseseră un grad oarecare de evoluţie socială şi economică, atunci când s'au produs pustiirile cavalerilor unguri au fost deposedate de fructele civilizaţiei lor de mai multe ori seculare.

In adevăr, cavalerii unguri au năvălit cu o repeziciune de necrezut într'o parte şi alta a Europei, semănând teroarea şi turburarea în ţinuturile totdeauna mai depărtate de punctul lor de plecare. Voi cita numai câteva exemple: în 918, ei au dat foc Bremei (oraş din Germania); în 924, Paviei (oraş din Italia) cu cele 44 biserici ale sale; într'un singur an ei au devastat succesiv Germania de sud, Alsacia şi Lorena, regiunile Verdun şi Ardeni, ca şi Italia de nord, aducând de pretutindeni prăzi bogate; trecând apoi Apeninii, ei au apărut în faţa Romei, după ce au jefuit Toscana".

Aceste expediţiuni pentru pustiiri şi jafuri n'au încetat — scrie mai departe istoricul maghiar Eckhart — decât după înfrângerea dezastruoasă a hoardelor ungare la Augsbury, în 955, de armatele feudale ale împăratului Germaniei, Othon I.

Abia după acel dezastru — subliniază d. Eckhart —

„Ungurii au înţeles că trebue să renunţe definitiv la aceste expediţii, care ar fi putut uşor împinge la ruină toată naţiunea".

Iată cum au contribuit Ungurii acum aproape 1000 de ani la... salvarea civilizaţiei occidentale şi mediteranee!

Să se fi schimbat oare Ungurii după aceea, în cursul secolelor următoare, într'un popor civilizat?

Acelaş istoric maghiar, d. Eckhart, răspunde prin negativă:

„La începutul secolului al XIX-lea, naţiunea ungară era din punctul de vedere al dezvoltării politice, culturale şi sociale, cu mult înapoiată, în comparaţie cu popoarele occidentale" căci pe când „în Occident sistemul feudal se disloca sub influenţa reformelor... în Ungaria din cauza atitudinei egoiste a nobleţei" el se menţinea.

Ori, şi astăzi, aceeaş nobleţe egoistă nu vrea să renunţe la privilegiile medievale feudale, la latifundiile sale şi refuză introducerea unei reforme agrare asemănătoare cu cea aplicată în România şi în partea Transilvaniei cedată Ungariei, lăsând ţărănimea maghiară în stare de iobăgie.

Am căutat apoi să aflu care au fost moravurile, obiceiurile şi tradiţiile societăţii ungare în trecut, ce ar fi îndreptăţit pe cei din Budapesta, să le considere „civilizate" şi pe-ale societăţii române de „barbare".

Răspunsul l-am găsit într'un studiu scris de contesa Alexandra Teleki şi care a fost găsit demn să fie cuprins în volumul „La Hongrie et la civilisation".

Iată cum descrie contesa Alexandra Teleki moravurile, obiceiurile şi petrecerile societăţii bune maghiare din trecut:

„Cea mai faimoasă din aceste festivităţi gigantice fu nunta lui George Thurzo, palatinul Ungariei (1567—1616), care, după vechile cronici, mai multe sute de invitaţi au rămas împreună NOUA LUNI INTREGI ŞI N'AU PARASIT TANARA PERECHE DECAT DUPA BOTEZUL INTAIULUI LOR NASCUT. Ştim

(Continuare in pag. 2-a)

IARNĂ

Cişmigiul sub zăpadă

Reacţiunea produsă la Berlin de înlocuirea d-lui Laval

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Berlin, 17. — Desacordul evident provocat între Berlin şi Vichy în urma remanierii guvernului francez continuă.

Forurile autorizate germane n'au luat până acum o atitudine formală, care ar putea să facă să iasă în evidenţă deosebirile de vederi dintre cele două guverne, mai ales că se aşteaptă rezultatul vizitei ambasadorului german Abetz, care a sosit azi la Vichy şi se va înapoia probabil mâine la Paris.

Misiunea d-lui Abetz e de a stabili care ar fi urmările retragerii d-lui Laval şi ale înlocuirii sale prin d. Flandin în ce priveşte desfăşurarea relaţiilor franco-germane.

In timp ce forurile autorizate germane persistă în punctul de vedere că este neapărat necesar să se ştie la Wihelmstrasse care sunt motivele însemnatei schimbări făcută în guvernul francez, cercurile observatoare din Berlin sunt de părere că apare din ce în ce mai evidentă însemnătatea care se atribue în capitala Germaniei persoanei d-lui Laval, mai ales că valoarea declaraţiei mareşalului Pétain asupra nemodificării în viitor a relaţiilor franco-germane prin debarcarea d-lui Laval este interpretată cu intenţie critică evidentă în sensul că şi din această declaraţie lipseşte indicarea motivelor care au dus la actuala situaţie.

La Berlin se lasă să se înţeleagă în acelaş timp că cercurile politice germane se aşteaptau la o prealabilă înştiinţare din partea guvernului francez înainte ca acesta să fie modificat.

Nu s'a spus nimic în această privinţă, însă forurile autorizate de aci subliniază că Franţa e o ţară învinsă, care trebuia să aibă în vedere impresia neplăcută pe care ar putea-o produce procedeul izolat al guvernului din Vichy. Se pune în acelaş timp la Berlin întrebarea dacă schimbarea de guvern din Franţa ar putea fi de folos directivei politice aşa zise „fundamentale", adoptate în ultimul timp de politica externă franceză.

Cercurile autorizate germane subliniază încă odată că în recenta întâlnire dintre Fuehrer şi mareşalul Pétain, acesta din urmă a acceptat teza să renunţe la politica antigermană, care să fie înlocuită printr'o colaborare pentru şi în cadrul nouei ordine europene.

Faptul că în această privinţă, se spune, aci, după cum precizează o sursă inspirată, că Franţa pierzând războiul nu trebue numai să-şi respecte adversarul, dar trebue să-şi stabilească în acelaş timp directivele politice de aşa natură în cât acestea să nu pericliteze cooperarea cu Germania, face să reiasă modul în care d. Laval e considerat aci ca garantul directivelor politicii externe germane şi al problemelor europene.

Deşi s'a produs aci din această impresia că Berlinul ar avea intenţia să intervină pentru revenirea d-lui Laval ca exponent al său la Vichy, cercurile neutre observatoare din capitala Reichului au anumite motive care le fac să creadă că poate nu se va recurge totuş la această cale, care ar avea urmări greu de prevăzut în opinia pub'ică germană, şi că în urma luării de contact a d-lui Abetz cu guvernul francez, conflictul ar putea fi rezolvat şi fără revenirea d-lui Laval.

Se va tinde totuşi la o reabilitare a d-lui Laval şi în această privinţă se atribue o oarecare importanţă faptului că d-sa a fost pus azi în libertate.

Trebue, relevat în fine, că cercurile germane continuă să nu-şi manifeste niciun fel de atitudine faţă de persoana d-lui Flandin, astfel că nu se poate afirma deocamdată nimic precis asupra viitoarei atitudini a forurilor autorizate dela Wilhelmstrasse în această problemă.

D. Laval în audienţă la mareşalul Petain

Vichy, 17 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

Mareşalul Pétain a primit Marţi pe d. Laval cu care a examinat situaţia generală.

CONSILIUL DE MINIŞTRI DE MARŢI

Un raport al d-lui ministru de interne asupra arestărilor de comunişti. — Intensificarea supravegherii regimului agricol. — In primăvară va începe reconstruirea imobilelor avariate de cutremur

Marţi, s'a ţinut un consiliu de miniştri, prezidat de d. general Antonescu.

1. D. ministru al afacerilor interne a făcut consiliului un raport asupra arestărilor de comunişti operate în ultima lună. D-sa a arătat că cercetările s'au sfârşit şi că cei mai mulţi dintre ei sunt în curs de judecată în faţa instanţelor. S'a constatat cu această ocazie că din cei 141 comunişti arestaţi, 120 sunt evrei, 16 sunt români şi 5 sunt de diferite naţionalităţi.

SUPRAVEGHEREA REGIMULUI AGRICOL

2. In urma constatărilor făcute că nouii proprietari rurali îşi exploatează moşiile cu ajutorul străinilor şi că nu se respectă întotdeauna legea învoielilor agricole, s'a hotărît să se supravegheze mai mult regimul agricol spre a se înlătura aceste situaţiuni.

O EVALUARE A PAGUBELOR PROVOCATE DE CUTREMUR

3. S'a hotărît ca prin organele locale pendinte de ministerul internelor, să se facă o evaluare exactă, pe localităţi, a tuturor pagubelor provocate de cutremur în ţară, pentru ca, cunoscându-se toate aceste date, să se poată începe în primăvară o campanie pentru reconstruirea tuturor imobilelor avariate.

AJUTORAREA FAMILIILOR VICTIMELOR DELA LUPENI

4. Consiliul a luat hotărîrea ajutorării grabnice a familiilor celor decedaţi în accidentul dela Lupeni.

Cutremur înregistrat în Italia

Siena, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Marţi dimineaţă la orele 5 şi 17 minute, s'a înregistrat un uşor cutremur de pământ în sens ondulatoriu, de gradul al 4-lea, care nu a avut nici o urmare.

Măsuri în legătură cu dizolvarea partidului comunist elveţian

Berna, 17 (Rador). — Cu privire la dizolvarea partidului comunist elveţian, Consiliul Federal precizează că organizaţiile ce urmează a fi dizolvate vor fi desemnate de departamentul federal.

Scrierile comuniste de orice fel vor fi confiscate. Averea organizaţiilor dizolvate va reveni diferitelor opere sociale.

Guvernul bulgar vrea să asigure pacea şi siguranţa ţării sale

Sofia, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

D. Mitacoff, ministrul de justiţie al Bulgariei, a rostit Duminică în târgul Petrici o cuvântare în care a arătat că toate sforţările guvernului tind către asigurarea păcii şi siguranţei bulgare.

„In momentele de faţă, a spus d. Mitacoff, nu există pericol pentru Bulgaria de a fi implicată într'o chestiune externă". Relaţiile Bulgariei cu toate ţările vecine sunt bune. Guvernul bulgar va căuta să ţină Bulgaria departe de conflagraţia mondială. Relaţiile dintre Germania şi Bulgaria sunt dintre cele mai bune.

Furtuna continuă să bântuie pe Marea Neagră

IN INTREAGA DOBROGE NINGE ŞI VISCOLEŞTE

Constanţa, 17 Dec.

Din comunicările primite în localitate rezultă că a nins în întreaga Dobroge, în deosebi în partea sudică a provinciei, unde ninge de patru zile, cu mici întermitenţe. Deasemeni, a nins mult în regiunea Dunării şi în jud. Tulcea. Temperatura este în continuă scădere, ninsoarea fiind răscolită de un puternic vânt de Nord.

Şoselele spre sudul judeţului şi regiunea Dunării au devenit inaccesibile.

TRENURILE SOSESC CU INTARZIERE

La Constanţa, toate trenurile sosite în ultimele două zile, au înregistrat, din cauza viscolului şi zăpezii, mari întârzieri.

FURTUNA PE MAREA NEAGRA CONTINUA

Furtuna dezlănţuită pe Marea Neagră acum trei zile, continuă cu aceeaş intensitate, navigaţia fiind inexistentă. Furtuna bântue pe întreaga Mare şi, din informaţiunile primite în localitate, rezultă că este mult mai puternică pe coasta turcă. Ni se comunică deasemenea că mai multe barcazuri turceşti au naufragiat, fiind aruncate de furtună pe ţărmurile stâncoase ale Anatoliei.

CĂLDURA CĂMINULUI

Ministerul educaţiei naţionale a dat un ordin circular către directorii şcoalelor de grad secundar, pe care îi roagă să îndemne pe elevii cu părinţi înstăriţi, să ia câte un camarad sau doi, din cei ale căror familii au rămas în teritoriile ocupate, spre a petrece împreună vacanţa Crăciunului, făcându-i să nu simtă într'o prea mare măsură „lipsa căldurii căminului familial".

Este o idee fericită pe care nu ne îndoim că o vor realiza şi sentimentele de frăţească solidaritate naţională ale părinţilor şi şi acelea de prietenie sinceră şi durabilă, care se înfiripă între camarazi încă de pe băncile şcoalei.

Nu e vorba de o datorie, ci de o manifestare spontană a unui simţ de ospitalitate pe care noi românii l-am avut întotdeauna, dar mai ales acum, mânaţi de gândul că cei rămaşi dincolo de fruntariile ţării se vor simţi mai puţin izolaţi, când vor şti că odraslele lor, elevi ori studenţi, au găsit lângă camarazii lor căldura unui cămin de care duceau dorul.

Un neam nu reuşeşte să înfrângă vitregia evenimentelor, decât întărind unitatea sufletească, închegând solidaritatea între toţi fiii săi, şi, nu e prilej mai bine ales decât acum, când multe răni n'au fost pansate încă şi multe lacrimi nu s'au uscat pe obrajii celor rămaşi sub domnia străinului.

Se apropie Crăciunul, Anul nou, Colindele, Steaua..., dar ele pentru mulţi nu vin nici cu belşugul nici cu voioşia de altă dată; în casele românilor despărţiţi de neamul lor printr'o grea lovitură a Destinului, îngrijorarea şi jalea nu sunt atenuate decât de nădejdea că ziua dreptăţii nu va întârzia.

Toţi cei pe care Soarta i-a cruţat de o asemenea perspectivă, nu pot să mulţumească mai elocvent Divinităţii decât răspândind puţină bucurie în sufletele amărâte, sacrificând o părticică din bunurile lor cu conştiinţa că tot ceeace dau, dau pentru consolidarea unităţii neamului lor, care, strâns închegat, inimă lângă inimă, va găsi mai uşor calea spre reintregirea ce trebue să vină!

Rezultatele obţinute de Italia în actualul război

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Roma, 17. — Examinând războiul Italiei în primele şease luni se poate face un bilanţ cât se poate de îmbucurător şi se poate spera în viitor. Activitatea unită a marinei şi aviaţiei în vânătoarea submarinelor inamice dă acest rezultat: 22 de submarine engleze scoase din luptă, 19 distruse şi 3 grav avariate; dacă se consideră că flota submarinelor engleze de lungă cursă avea la începutul războiului 50 de vase, înseamnă că Anglia a pierdut jumătate din flota sa de submarine de acest model. Crucişetoarele lovite sunt 28, din cari un mare număr scufundate. 16 contratorpiloare scoase din luptă, din care 13 scufundate. Vaseie de luptă şi acelea port avioane lovite sunt 6 şi în plus 25 vase de comerţ. Activitatea aviaţiei italiene se poate rezuma la următoarele cifre: 47 de bombardamente asupra Maltei, 16 asupra Alexandriei, 18 asupra Sudanului, 9 asupra Haifei şi 4 asupra Gibraltarului. Aviaţia italiană a doborît 750 de avioane engleze.

In ce priveşte activitatea armatei de uscat, se aminteşte că ea a pătruns adânc în Egipt, în Sudan şi în Kenya şi a cucerit toată Somalia engleză, printr'o acţiune atât de strălucită ca iuţeală şi decizie, încât va rămâne una din cele mai frumoase pagini ale actualului război. Este deci logic — se observă în aceste cercuri politice şi militare — că un început atât de strălucit permite să se spere într'un epilog victorios. Pentru acest fapt, presa italiană reflectând gândul cercurilor politice şi militare, a expus în aceste zile concepţia că războiul are alternative dar că nu trebue socotite unele episoade pentru a judeca o situaţie generală, ci trebue privită acţiunea militară în ansamblul ei şi rezultatele finale. Şi pentru acest fapt presa italiană a respins argumentele propagandei engleze, cari au sfruntat la maximum unele succese parţiale după ce avusese continui înfrângeri. Propaganda engleză vrea să facă să se creadă că poziţia actualului conflict s'a răsturnat în avantajul Angliei, lucru care este fals, de oarece totul până acum este în avantajul Italiei.

E. C.

D. Ismet Inonu s'a înapoiat la Ankara

Ankara, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

Preşedintele republicei d. Ismet Inonu care părăsise capitala Vinerea trecută pentru a face un turneu de inspecţie, în regiunea Ankara, s'a reîntors aci.

Preşedintele Roosevelt a numit un subsecretar de stat la departamentul războiului

Washington, 17 (Rador). — Preşedintele Roosevelt a semnat o lege prin care este autorizat să numească, pe timpul cât va dura perioada de „urgenţă" actuală, un subsecretar de stat la departamentul războiului.

Nu se ştie cine va fi desemnat să ocupe acest post.

ARTILERIE GREA

Prima granată este introdusă în tun